

Godzina Polski

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

PRENUMERATA:

Miesięcznie 1 Mk. 50 fen. Kwartalnie 4 Mk. 50 fen.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się 30 fen. miesięcznie.

Cena numeru pojedynczego 10 fen.

Redakcja i Administracja:
 Łódź: ul. Piotrkowska 86.

ODDZIAŁ w Warszawie: ul. Chmielna 10.
 Rękopisów niezastrzeżonych Redakcja nie zwraca.

OGŁOSZENIA:

Zwyczajne: 30 fen. za wiersz petitowy sześciOSPaltowy.
 Drobne: 5 fen. za wyraz, najmniej 50 fen.
 Nadesłane (po teście): 1 Mk. za wiersz petitowy czteroszpaltowy
 Nekrologi: 40 fen. za wiersz petitowy czteroszpaltowy.
 W dziale handlowym: 1 Mk. za wiersz petitowy czteroszpaltowy.

FILIE: Częstochowa: II Aleja 22; Tomaszów: F. Gomulński; Skłerniewice: Druk A. Zielińskiego, oraz w Sosnowcu, Kaliszu, Łowiczu, Łomży i Będzinie.

Na rozstajnych drogach.

Gdy pierwsze strzały nad Dunajem zwiastowały wybuch wojny europejskiej, a w ślad za nimi sypały się na świat wypowiedzenia wojny, jak z rogu obfitości, pewna ilość mniejszych państw, nie zaangażowanych bezpośrednio w aspiracjach wielkich mocarstw, postanowiła trzymać się zdaleka od czynnego udziału w wojnie. Stanowisko takie dyktowane było rozumem politycznym, jakiego mało kto przeczuwał w dyplomatach małych państewek. Wychodzili oni ze słusznego założenia, że w zapasach olbrzymów karzełki nie mogą stanowić czynnika decydującego, przez to pomoc ich nie jest tak niezbędną, aby za nią mogły mocarstwa zapłacić odszkodowanie, stojące w prostym stosunku do poniesionych ofiar. Natomiast stanowisko neutralne, a zatem możliwość pośredniczenia w transakcjach handlowych i sprzedawania swych wytworów temu z wojujących, który więcej zapłaci, przynosi tak państwu, jakoteż ludności znaczne dochody.

Stanowisko takie nie jest identyczne z bezwarunkowym i trwałym zachowaniem neutralności. Przeciwnie, będąc wynikiem zimnego wyrachowania, musi liczyć się z taką sytuacją, w której czynne wystąpienie na widowni działań wojennych jest korzystniejsze, aniżeli trwanie w dotychczasowej bierności. Moment taki przychodzi wówczas, gdy strony wojujące albo tak dalece są wyczerpane, że przypływ świeżych sił zdecydować może o rozstrzygnięciu losów wojny, albo ze względów strategicznych: pomoc państwa, sąsiadującego z terenem operacji wojennych, przedstawia tak poważne korzyści dla jednej ze stron, że za nią zapłacić jest gotowe to, czego ono żąda.

Jeszcze jeden powód wpłynąć może na porzucenie neutralności, a tym jest taki obrót operacji wojennych, który zagraża bezpośrednio istnieniu danego państewka. Wówczas bieg wypadków zmusza je do chwycenia za broń i czynnego wnieśnięcia się w wojnę, pomimo, że rozum polityczny nakazywałby zachowanie neutralności.

W miarę, jak wojna zaczęła przybierać obrót niepomyślny dla koalicji, Anglia, ów *spiritus movens* całej akcji dyplomatycznej, rozpoczęła na wszystkie strony zabiegi w celu zmobilizowania możliwie jaknajwiększej ilości państw przeciw Niemcom i Austrii. W pierwszej linii zwrócono się do Włoch i Bułgarii, następnie przysłała kolej na Grecję i Rumunię. Przypuszczając, należy, że także w innych państwach neutralnych Europy koalicja czyni podobne zabiegi, aby państwa centralne otoczyć jaknajciaśniejszym pierścieniem nieprzyjaciół.

Rezultaty starań tych nie stoją w żadnym stosunku do środków, jakimi posługiwała się w tym celu koalicja, ani do powagi i znaczenia, jakie zdawało się być u-

działem Anglii w świecie politycznym. Jedynie bowiem Włochy dały się nakłonić do przystąpienia do trójprzymierza, natomiast Bułgaria, wychowanka Rosji, zdecydowała się na coś wręcz przeciwnego, aniżeli to, czego takie potęgi od niej żądały. Rumunia zaś od samego początku zaznaczyła jasno swe stanowisko, streszczające się w hasło: „Neutralność, jak długo żywotne interesy narodu nie będą poważnie zagrożone“.

Inaczej na kwestję stosunku do wojny zapatrywali się mężowie stanu w Grecji. Agitacja Anglii, na rzecz czynnego współdziałania po stronie koalicji, znalazła tam początkowo podatny grunt, a ówczesny kierownik floty państwowej, Venizelos, był jawnym zwolennikiem koalicji i polityki czynnej. Natrafił on jednak na opór i to ze strony, z której właściwie najmniej można się go było spodziewać, to jest władz wojskowych, będących, jak wszędzie, już w swem założeniu zasadniczymi poplecznikami wojny. Widocznie jednak duch Homera ustąpił tak dalece miejsca zimnemu rozsądkowi, że nawet czynniki, najmniej do tego odpowiednie, przeciwstawiły się tendencjom Venizelosa i zdołały przekonać króla, oraz naród, iż zgubą dla Grecji byłoby wnieśnięcie się do wojny.

I Grecja starała się zachować neutralność. Jednakowoż bezwzględność Anglii w stosunku do słabszych, tej Anglii, która zawsze szczyciła się swym liberalizmem i tolerancją, doprowadziła teraz także Grecję na rozstajne drogi. Bo koalicja nieuznawała podstawowych zasad prawa międzynarodowego i bez żadnych skrępowań użyła Grecji jako podstawy operacyjnej dla swej ekspedycji bałkańskiej. Wytworzyło to taką sytuację, z której pokojowe wybrnięcie jest dla Grecji prawie niemożliwe.

Stoimy zatem obecnie wobec smutnego faktu wyzyskiwania siły na niekorzyść państwa, które nie ma możliwości postępowania według własnej woli. Grecję doprowadziła do tego nieogłędna polityka Venizelosa, który nie zdołał wyrobić w sobie obiektywnego sądu co do intencji koalicji, widzącej w innych wyłącznie środek do dopięcia egoistycznych celów. Pierwsza ofiara tej polityki padła na ołtarzu molocha wojny: Serbia nie istnieje.

Wojna.

VI.

Z chwilą wybuchu wojny obecnej naród niemiecki spotkało rozczarowanie z powodu niewystąpienia Włoch po stronie trójprzymierza. Włochy zostały przerażone notą austriacką do Serbii i gorączkowo pracowały wraz z Niemcami i Anglią w celu usunięcia powstałych przeciwieństw. Należąc jako sprzymierzeniec do jednej grupy mocarstw, Włochy jednocześnie nie życzyły sobie narazić się panującej nad morzami Anglii, będącej jej konkurentem, wobec czego rząd włoski znalazł się w ogromnym kłopotcie. Wreszcie kierownictwo włoskie o-

Komunikat niemiecki.

Berlin (Urządowo). Wielka Kwatera Główna, 4 stycznia.

Na wszystkich widowniach wojny nie zaszły ważniejsze wydarzenia.

Naczelné Dowództwo Armii.

Komunikat austriacki:

WIEDEŃ. Urządowo donoszą, 4 stycznia:

Rosyjski teren walk:

Bitwa w Galicji wschodniej trwa. Nieprzyjaciół kontynuował swe próby przełamania frontu pod Toporowcem nad granicą bessarabską przy użyciu wielkich sił. Niepowodzenie jego było takie same, jak poprzednich dni, ataki rosyjskie zostały wszędzie odparte, po części w długotrwałych starciach ręcznych. Szczególnie zaciętymi były walki pierś w pierś w rozburzonych rowach koło Hegehaus, na wschód od Baranez, gdzie ponownie okrył się szerególną chwałą warańdyński 16 pułk piechoty.

Podobnie, jak na froncie bessarabskim, spełzły na niczem ataki, wykonane przez nieprzyjaciela na północnym - wschodzie od Okszy i na oszańcowania mostowe koło Uścieczka, oraz wszystkie z wielką zaciętością wznowione usiłowania Rosyan wdarcia się na nasze rowy na północnym wschodzie od Buczaeca.

Straty nieprzyjaciela są, jak poprzednio, nadzwyczaj wielkie. W jednym odcinku szerokim na 10 kilometrów, naliczyliśmy 2300 rosyjskich trupów przed naszym frontem. Niektóre bataliony rosyjskie, które poszły do walki w sile 1000 ludzi, powróciły według ich własnych doniesień z 130 ludźmi. Liczba wziętych do niewoli w ostatnich dniach na północnym wschodzie od Buczaeca, przekracza 800.

Nad górną Ikwą zestrzelili wojska generała Boehm - Ermollego latawiec rosyjski. Załoga, składająca się z dwóch oficerów, została wzięta do niewoli.

Włoski teren walk:

W południowym Tyrolu i na froncie Dolomitów toczyły się znowu walki artylerii. Nasi lotnicy obrzucili bombami magazyn nieprzyjacielski w Alia. Miejscowość Malborgeth była ponownie ostrzeliwana ciężkimi działami.

Także w kotlinie Flitszi i na terenie Krn zdradzała działalność artyleria włoska. Na północy od Dolje zdobyły nasze wojska wczoraj rano row nieprzyjacielski, o który odtąd trwa uporczywa walka. Trzy kontrataki włoskie zostały odparte.

Na płaskowzgórzu Doberdo toczą się codziennie na poszczególnych częściach frontu walki zapomocą granatów ręcznych i aparatów do rzucania min.

Bałkański teren walk:

Nie nowego.

Zastępca szefa sztabu generalnego
 von Hoefler
 Feldmarszałek - porucznik.

głosiło neutralność opierającą się na układzie uzupełniającym, który głosi, że niedozwolona jest żadna akcja samowolna, jakiej dopatrzeć się Włochy w akcji monarchii naddunajskiej. Ostatecznie jednak rząd włoski musiał ulec prądom wrogim Austrii i zażądał od niej odstąpienia niektórych terenów, a gdy Austria nie mogła przystać na wszystkie żądania, wówczas Włochy wystąpiły przeciwko niedawnemu swemu sprzymierzeńcowi.

Za to zyskały sobie Niemcy wiernego sprzymierzeńca w Turcji. W tym nanow odbudowywanym kraju przekonano się o niejakię wspólności interesów Turcji z interesami Niemiec. Wiedziiano, że Turcy grożą ze wszystkich stron wielkie niebezpieczeństwa, mianowicie ze strony Rosji — w Konstantynopolu i Malej Azji, ze strony Anglii — w Arabii i Palestynie, a ze strony Francji — w Syrii. Coraz bardziej skłaniała się Turcja ku Niemcom, widząc, że im zależy na jej rozwoju na drodze ekonomicznej. Z chwilą wybuchu wojny, w celu zabezpieczenia swej egzystencji musiała

Turecja rozpocząć kroki wojenne i chciała uczynić to natychmiast, lecz była zmuszoną do odłożenia swych zamiarów. Turcja bowiem była na razie bezsilną, ponieważ komisja angielska, zajmująca się organizacją marynarki tureckiej, systematycznie starała się ją osłabić, a nawet uczynić niezdolną do wypełnienia swego zadania. Dopiero przy pomocy Niemiec udało się Turcji przeprowadzić pośpiesznie zbrojenia. Wreszcie w końcu października 1914 roku Turcja była zupełnie gotową do wystąpienia zbrojnego i od tej pory stanęła do walki ramie przy ramieniu wraz z państwami centralnymi przeciwko państwom trójporozumienia i ich sprzymierzeńcom.

W listopadzie 1915 r. państwa centralne pozyskały nowego sprzymierzeńca w Bułgarii. Państwo to pamiętało o roku 1912-ym, w którym zostało ograbione ze swych zdobyczy przez Serbię i Grecję, pamiętało o napadzie Rumunii na Dobrudżę i o kongresie bukareszteńskim, na którym Rosja stanęła po stronie Serbii, a tylko Austria wraz z Niemcami starały się bronić

IV Cesarsko-Niemiecka Wojskowa Dyrekcya kolejowa w Warszawie.

Rozkład jazdy

pociągów osobowych na liniach kolejowych na zachód od Wisły, ważny od 1 Grudnia 1915 roku.

Godziny odejścia i przyścia pociągów są oznaczone podług czasu średnio-europ. Czas od godz. 6.00 wiecz. do godz. 5.59 rano oznaczony jest przez podkreślenie minut. Na pociągi pospieszne, oznaczone literą „D“ przyjmowani są tylko poddani niemieccy i austriacko-węgiercy, przyczem za przejazd w tych pociągach pobierana jest opłata dodatkowa.

Pociągami pospieszonymi „Posp.“ przejazd nie jest ograniczony; również nie jest pobierana żadna opłata dodatkowa. W pociągach pospiesznych „D“ kursuje 1, 2 i 3-cia klasa, a we wszystkich pozostałych tylko 3-cia klasa. Opłata za przejazd pobierana jest po 8 fen. od kilometra i osoby. Dzieci od lat 5 do 10 płać połowę ceny. Za przewóz bagażu płać się po 2 marki od sztuki, bez względu na odległość.

I. Sosnowice W. W. — Warszawa W. i z powrotem.

Table I: Sosnowice W. W. — Warszawa W. i z powrotem. Columns: Stacje (Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw., Warszawa W., Warszawa Wied., Sosnowice W. W.), times for various train types (Osobow. 200, 202, 156, 204, 206, 208, 157).

2. Łódź Dw. Warszawski — Koluszki i z powrotem.

Table 2: Łódź Dw. Warszawski — Koluszki i z powrotem. Columns: Stacje (Łódź W. Dw., Widzew, Łódź Kal., Chojny, Widzew, Warszawa W., Warszawa Wied., Koluszki, Rogów, Pływiec, Skieriewice), times for various train types (Osobow. 160, 162, 210, 154, 212, 214, 164, 216, 218, 153).

3. Koluszki — Tomaszów i z powrotem.

Table 3: Koluszki — Tomaszów i z powrotem. Columns: Stacje (Koluszki, Słotwiny, Wykno, Ujazd, Tomaszów), times for various train types (Osobow. 222, 224, 226, 228, 221, 223, 225, 227).

4. Aleksandrów — Ciechocinek i z powrotem.

Table 4: Aleksandrów — Ciechocinek i z powrotem. Columns: Stacje (Aleksandrów, Ciechocinek), times for various train types (Osobow. 276, 280).

5. Skalmierzyce — Łódź Kal. — Warszawa W. i z powrotem.

Table 5: Skalmierzyce — Łódź Kal. — Warszawa W. i z powrotem. Columns: Stacje (Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw., Skalmierzyce, Warszawa W., Warszawa Wied., Skalmierzyce, Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw., Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw.), times for various train types (Osob. 256, 264, 248, 256, 260, 31, 262, 267, 255, 30, 261, 263, 257, 255, 259).

6. Aleksandrów — Warszawa i z powrotem.

Table 6: Aleksandrów — Warszawa i z powrotem. Columns: Stacje (Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw., Warszawa W., Warszawa Wied., Aleksandrów, Niezawa, Brzezine, Włocławek, Czerniewice, Chodecz, Krośnice, Kutno, Pniewo, Jackowice, Ławicz Półn.), times for various train types (Osob. 246, 23, 250, 252, 254, 249, 251, 253, 24, 247).

7. Herby Pruskie — Częstochowa i z powrotem.

Table 7: Herby Pruskie — Częstochowa i z powrotem. Columns: Stacje (Warszawa W., Warszawa Wied., Łódź Kal., Łódź Dw., Warszawa W., Warszawa Wied., Herby Pruskie, Ostrowo, Gnaszyn, Częstochowa WW), times for various train types (Osobow. 230, 232, 234, 236, 238, 229, 231, 233, 235).